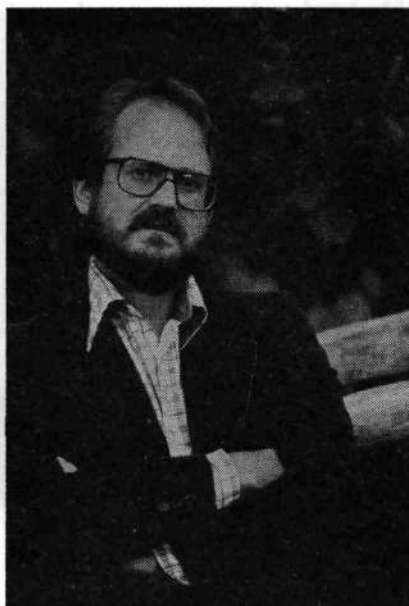

Marko
Kravos

**Po porazu,
po zmagi
pri Belasici
leta 1014**

V kvadrat razporejeni, z ramo ob rami stojijo
strašni vojščaki, stojijo v črni muki, brez oči.
Vsak stoti samo, da jih domov pospremi, ima eno oko.
Car Samuel potone v tej temi, svoj grad kačam prepusti.

Od velike nesreče véliko jezero zamrzne, led vklene
valove v en sam kristal. Iz njega se bodo še tisoč let
spočenjale vode in v sušnih poletjih namakale polje:
od velike nesreče rase kruh, v njem je up na odrešenje.

Zmago pa slavi in čuden plen razstavlja silni Bizanc,
dvajset tisoč oči v dokaz moči in prave vere na vzhodu.
Kjer se najbolj blešči, tam cesar Vasilij prstane deli
na trudne roke mož, ki so častno izvedli njegove ukaze.

In za nagrado še s trto posajene griče mednje razdeli,
da vsi bi z vinom sladke zmage njega tisoč let slavili.
Oni pa polne mehove na véliko jezero zamenjavat nosijo:
ker ni življenja ob sami pijači, kot ga samo ob kruhu ni.